

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/409/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712218561
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7712218561.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu : Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.26, Alpenstrasse 2, CH-6300, Zug, Švajčiarsko, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, AK Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanej : V. Y., naposledy bytom D. Y., C.. B.. R. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom I.M. G., pracovníčkou Okresného súdu Michalovce, o 373,10 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, č.k. 7C 45/2013-43 z 5.6.2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 373,10 € s prísl. Zároveň uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 22 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O povinnosti žalovanej zaplatiť istinu s úrokom z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 657 OZ v spojení s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p. Priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku. Trovy právneho zastúpenia v danom prípade nepovažoval za účelne vynaložené z dôvodu, že sa jedná o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke vychádzajúc zo zásady, že neprimeranosťou nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale aj vznik trov konania, ktorý vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný. V tomto smere poukazoval na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 988/2012.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol odvolaniu vyhovieť v celom rozsahu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nepovažoval za správne majúc za to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Bol toho názoru, že súd mu mal priznať voči žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu akom si ho uplatnil, keďže žalovaná svoj záväzok voči nemu napriek opakovaným výzvam dobrovoľne nespĺnila. S cieľom dosiahnuť vo veci právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, musel sa domáhať svojho práva cestou súdu a v tomto konaní ho zastupoval jeho právny zástupca. Považoval za absurdné tvrdenie súdu prvého stupňa, že v jednoduchých prípadoch možno úspešnému účastníkovi odňať právo na náhradu účelne vynaložených trov. Bol toho názoru, že v prípade, že vzniknuté trovy sú nevyhnutné pre uplatnenie práva tak ako v tomto prípade, patrí plne úspešnému účastníkovi konania právo na ich náhradu bez ohľadu na jednoduchosť alebo zložitnosť právnej veci. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa neho neobstojí ani vo svetle rozhodnutí, ktoré uvádza na svoju podporu poukazujúc na to, že uznesenie NS SR sp.zn. 4 Mcdo 21/2009 s vecou nesúvisí vôbec. Parafrázovanie nálezu Ústavného súdu ČR sp.zn.

I. ÚS 988/2012 je podľa neho vo vzťahu k tomuto prípadu vytrhnuté z kontextu. Tento nález rieši úplne odlišnú právnu vec tak skutkovo, ako aj právne.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok v jeho napadnutej časti vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, na tieto dôvody poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ako prvé a rozhodujúce kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania je účelnosť vynaložených trov konania. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc.

V danom prípade súd prvého stupňa dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Ostatné náklady (trovy spojené so zastupovaním advokátom) súd žalobcovi nepriznal, pretože podľa jeho záveru sa nejednalo o náklady účelne vynaložené.

Prihliadajúc na obsah spisu, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ktorý náklady zastúpenia žalobcu advokátom nepovažoval za účelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke. Nebolo možné prihliadať na odvolaciu námietku žalobcu, ktorý v tomto smere namietal, že rozhodnutie NS SR sp.zn. 4 Mcdo 21/2009 s vecou nesúvisí vôbec, pretože i keď je pravdou, že právny názor zaujatý v tomto konaní bol vyslovený vo veci nárokov dopravných podnikov, v tomto prípade síce nejde o nárok dopravných podnikov na zaplatenie cestovného a sankcie, v danom prípade ide o spor vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, avšak ide o zmluvu o pôžičke tzv. internetovú, kedy bolo poskytnuté veľké množstvo pôžičiek na základe typovo rovnakej zmluvy o pôžičke. V danom prípade išlo o spor, v ktorom žalovaná nárok žalobcu nepopierala. Žalobcom tvrdený skutkový stav bol zjavne nesporný. Je teda potrebné mať za to, že ide o spor mnohonásobne typovo sa opakujúci. U právneho zástupcu žalobcu ide v podstate o typizovanú zmluvu. Ide o hromadné vybavovanie vecí, v ktorých sú určitým spôsobom znížené aj hotové výdavky, pracnosť jednotlivých administratívnych prác, ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci je v jednotlivých veciach značne znížená.

Za takýchto okolností podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci úvaha súdu prvého stupňa nevybočila z medzí a hľadísk určených zákonom, preto nemožno postupu súdu prvého stupňa, ktorým znížil trovy konania, vytknúť vecnú správnosť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako už bolo vyššie uvedené v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, tomuto však v súvislosti s predmetným odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.